

ankers etc. Verkoop zou bovendien niet in overeenstemming zijn geweest met het tractaat tussen de koning van Frankrijk en Nederland van 1714, in het bijzonder omdat *The Siam* nog niet door enig erkend Engels gerechtshof tot goede prijs was verklaard. Als de gouverneur-generaal niet snel toestemming had gegeven het schip tegen het strand in de modder te zetten, dan zou *The Siam* wegens ernstige lekkage zeker op 8 augustus voor anker gezonken zijn. [fol. 194] Tegelijk is het verzoek van Brereton om de bemanning aan land te mogen brengen afgewezen. Dit is op 9 augustus door de Hoge Regering bekrachtigd. Toen vroeg Brereton ook of hij 500 vaatjes buskruit van de Engelse compagnie in *The Siam* in veiligheid mocht brengen bij gebrek aan bergplaats en om bederf te voorkomen. Besloten werd dat twee Engelse officieren de vaatjes met Compagnies vaartuigen naar het eiland Edam zouden brengen om ze in één van de kamers van het zogenaamde generaalshuis veilig op te slaan. Aannemende dat Brereton zijn verzoek tot verkoop van *The Siam* wel opnieuw zou indienen, besloot men bij voorbaat om dit op genoemde gronden af te wijzen. Op 14 augustus is evenwel toegestaan om de lading uit *The Siam* naar het eiland Kuiper te brengen en, omdat daarvoor geen schip gemist kon worden, de onderlaag conform het besluit van 2 augustus naar Edam te brengen. Daar het schip daardoor lichter zou worden, meende Brereton het zonder hulp van de Compagnie te kunnen lichten en repareren. [fol. 195] Daar heeft men zich op 12 augustus bij neergelegd en er is toegestaan de lading houtwerk aan het strand op te slaan en het ijzer of naar Edam, of naar Kuiper te brengen. De kapitein van de landtroepen Bakhouse verzocht de gouverneur-generaal om hem met rsd 7000 bij te staan tegen wissels op het bestuur te Madras. Bakhouse is gezegd dat dit tegen de recente bevelen van Heren XVII was, maar dat hij zich toch tot de Hoge Regering kon wenden. Na dit besluit heeft Bakhouse afgezien van zijn verzoek en is hij met de militairen, van wie er ruim honderd waren gestorven, met *The Earl of Middlesex*, *The Earl of Bute*, *The Admiral Watson* en *The Neptune Gally* naar Madras vertrokken. Bovendien deden de volgende kapiteins van Engelse compagnies schepen verzoeken: Patrick Maitland op *The Earl of Bute*, die via Benkulen uit Bengalen kwam, Henry Fletcher op *The Earl of Middlesex* komende van Mauritius, John Blewitt op *The Admiral Watson* komende uit Benkulen, en Thomas Baddison op de *The Princess Augusta* ook komende uit Benkulen en op weg naar China. [fol. 196] Maitland bracht tevens een zeer beleefde brief van het bestuur te Calcutta mee. In de verwachting dat de Engelsen dat ook wel eens voor de Compagnie zouden doen, werd hem, op voorwaarde dat de lading naar Bengalen en niet naar elders zou worden vervoerd, toegestaan 50 leggers arak, een partij houtwerk en vaderlandse levensmiddelen etc. in te kopen, en zijn hem uit de voorraad van de Compagnie 10 last rijst, 5 canasters poedersuiker en 5 canasters kandisuiker geleverd. In plaats van inkoop bij particulieren is kapitein Fletcher geholpen met 100 leggers arak uit Compagnies voorraadkamer, maar wegens eigen gebrek zijn hem 100 canasters suiker geweigerd. Aan kapitein Blewitt is aanvankelijk geweigerd om wat ijzer, lood en glaswerk te mogen invoeren om daarvoor enige leggers arak en andere levensmiddelen te kopen. Op zijn herhaald verzoek mocht hij het glaswerk invoeren en enige leggers arak uitvoeren onder de voorwaarde [fol. 197] dat de arak niet naar de bezetting van Benkulen zou gaan. Kapitein Baddison is toegestaan enig glaswerk te importeren, maar omdat volgens de resolutie van 5 oktober 1764 het werk aan *The Falmouth* nog niet eens was begonnen, is hem niet toegestaan om zijn schip *The Princess Augusta* op Onrust of Kuiper te brengen en te repareren. Op 9 oktober verzocht Baddison wederom om naar Kuiper te mogen zeilen om zijn lading in een pakhuis te bergen en zijn schip door zijn eigen volk te laten brengen. Dit is geweigerd, omdat de pakhuizen daar met Compagnies goederen en die van het oorlogsschip gevuld waren en het brengen op Kuiper onmogelijk is. Voor al deze zaken wordt verwezen naar de besluiten van 4, 8, 22 en 29 mei, 1, 5 en 7 juni, 17, 21, 24, 27, 30 en 31 juli, 6, 9, 14 en 23 augustus, 6, 14 en 18 september en 2 oktober 1764. *The Earl of Bute* zou niet zo welwillend behandeld zijn, [fol. 198] als eerder bekend was geweest dat ze opium bevatte, die de kapitein zelfs aan een hoofdparticipant van de Opiumsociëteit te koop heeft aangeboden. Conform het besluit van 6 augustus is hem dit gezegd en de straffen